

AD QVODLIBETARIAM.

QVAESTIO MEDICA, MATVTINIS EXAMINANDA

472

CONCERTATIONIBVS IN SCHOLIS MEDICORVM, DIE IOVIS IX
IANVARII, MAGISTRO RICHARDO MARCES DOCTORE
MEDICO PRÆSIDE SAPIENTISS.

An Pleuritides, vt hyeme frequentiores, ita periculosiores?

SPECTABILIS huius mundi idea, homini appressa, imò totius compendium esse perhibetur. An ad illius nobilitatem & præstantiam id pertinere putandum est: an potius imbecillitatem & caducitatem eius summam arguit? In medio vniuersi temperatissimus collocatus. Quicquid summa simpliciæque corpora (quibus constat) virium, & quæcumque ab eis naturæ beneficio profecta obtinuerunt, eas omnes in eum transferunt, quem dum tueri & fouere videntur, tacitas cum eo inimicitias gerunt. Societatis vinculo cum illo immutabili necessitate tenetur; Necessitudinis vinculum est aer, quo ne momento quidem carere potest; hic qualitate & substantia, natiuo calori & spiritui tum conueniens pabulum, tum refrigerationem præstat: summaque eius superuacanea excipit, quibus beneficiis non minores animis quàm corporibus dotes impertit.

Sibi semper similis & beneficis foret, nisi calis, locorum, statuum, tempestatumque commercio instabili permutatione versareretur, quorum naturam induens, & intro penitissimè subiens nos afficit inficitque, & temperiem immutat, vnde qualitarum immoderatione, substantiæ vitio, vel subita insolentiq; mutatione, infinitorum morborum parens esse dicitur, quos committit, intendit, tollit, iudicat. Nullo non tempore morbi sæuiunt, quidam verò magis in quibusdam ipsorum, & fiunt & exacerbantur. Hyeme morbi laterales, & pectoris inflammationes, grauedines, rauedines, tussis, dolores pectoris, laterum atque lumborum, capitis dolores, vertigines & apoplexiæ.

ORVM omnium affectuum communis causa, tempestas frigida, facit vt oru consentiant: nullis partibus quàm thoracicis nocentior. Hæ situ suo concitatos aut è vas expressos cuiuscumque generis humores supernè deorsum quasi per impluuium allabentes stillicidij lege excipiunt: qui, cuiusque parti insederint, ideam futuri affectus conferunt: si putres, inflammationes pariunt, si acres, exulcerant, tussis mouent, inde phthis, peripneumonia, pleuritis (huic per nares sanguinis effluuium superueniens bonum, illi malum est) quorum in alterutrum facilis est transitus, semper deterior.

LEVRITIS inflammatio est membranæ costis intertæ, quàm symptomatis eam necessariò consequentibus vt signis deprehendere licet, dolore punctim laceffente, pulsu duro, spiratione difficili, continua febre, tussi sicca, pro efficientium & apparentium naturâ & conditione securior aut periculosior euadit, siue ea sanguinea sit, siue biliosa, quæ nono aut vndecimo suam percurrit historiam ad sanitatem, siue pituitosa, siue melancholica, quæ rarius contingunt, & contumaciores ægrius solvuntur, præterea ex ægri temperie, conformatione, habitu, vitæ instituto, acris statu & conditione, qui contagionis labe contaminatus, de vulgari morborum censu pleuritidem facit, quæ populariter grassatur, inferior, superior, antica, postica.

VO acutior est hic morbus eò periculosior, idèd præcepto occasio maioribus adhibitis auxiliis non est prætereunda, itaque pleuriticæ inflammationis exolutio tætabitur. Cõfestim humorù repentino motu irruentium, affluxus inhibeatur, atque ex eo impulsu quodammodo consistenti copia reuocetur. Procul hinc foras resolucentes, procul & repellentia remedia, id sanguinis missione per venæ interioris cubiti sectionem lateris patientis suscipiatur, eoque copiosior sanguis detrahendus, quò magis dolor adiugulum vergit, parcior, quò ad hypochondrium. Licet in eo doloris situ catharticum etiam propinatum conferat, vtilius sane, quamuis non equè tutum ac phlebotomia remedium. Inde pepasmus & anacatharsis duo certissima curationis indicia consequuntur. Expurgatio fit per liberam & liberalem expuitionem, vnde pleuritis ipsa sponte naturæ non raro sanescit, quæ quò celerius veniunt, eò est egri celerior securitas, quò seriùs, tardior. Victus ratio apprimè vtilis, quæ tenuis, etiam tenuior esse debet, cū in paulo pleniore maius sit periculum quàm in tenui, vt cremore prisanæ. Aeris quàm cæterorum maior habenda est cura, vt ad temperiem adducatur, alioqui vt generationi morbi contulit, ita curationi, si omnino aduersus, morbus ingrauescit.

Ergo pleuritides, vt hyeme frequentiores, ita periculosiores.

Afferbat Lutesie EGIDIVS LEBLANC, Parisinus A. R. S. M. DC. XIV.

DOMINI DOCTORES DISPVATVRI

M. Iacobus Perreau.
M. Guillelmus Gerbault.
M. Franciscus l'Espicier.

M. Franciscus le Sage.
M. Georgius Cornuty.
M. Guillelmus du Val. P. R.

M. Simon Pietre.
M. Georgius Cornuty.
M. Claudius Boyvin.